

KANADSKÉ LISTY

Second Class Mail. Reg. No. 3088

388 Atwater Ave., Mississauga, Ontario, L5G 2A3, Canada. Tel. /905/ 278-4116.

No. 2, Vol. 31., únor-February 1997.

Wing Commander Vladimír Nedvěd, MBE, DFC, velel v letech 1943-44 311. čs. bombardovací peruti v rámci RAF. Tehdy jejím domovem bylo letiště v Beaulieu a letadla byla typu Liberator B-24 s osmičlennou posádkou. Když se Nedvěd stal velitelem peruti 22. 8. 1943, bylo mu pouhých 26 let. Tehdy měla skvadrona 50 důstojníků-letců a 350 mužů a žen pozemního personálu. Vykonala celkem 3.160 náletů nad nepřátelským územím v trvání 27.000 operačních hodin - za celou válku. Shodila na milion kg bomb. Nedvěd byl prez. Havlem nejčastěji povýšen na gen. let. a koncem října 1996 dostal zprávu, že mu byl udělen Řád Bílého lva - vojenské skupiny. Přijal tuto poctu jménem všech příslušníků 311. skvadrony. Pokud mu někdo chce pogratulovat, adresa je: 27 Sutherland St., Buderim, Qld. 4556, Australia. Je to dnes jediný žijící býv. velitel 311. skvadrony. Jedním z prvních gratulantů byl předseda poslanecké sněmovny parlamentu ČR, Miloš Zeman, který krásně vyjádřil hrdinství čs. vdlečných letců.

Znak biskupa V. Malého: Na černém štítě žlutá rozvěšená brána, v ní pět zlatých hvězd (v postavení 1, 2, 2), pod ní pět stříbrných hvězd (3, 2). Za štítem latinský kříž. Heslo: POKORA A PRAVDA (lat. HUMILITAS ET VERITAS). Vše převyšeno biskupským kloboukem.

Premiér a kancléř shodně promluvili o minulosti, přítomnosti i budoucnosti

PRAHA - Česko-německé vztahy v minulosti i v budoucnosti se dotkly oba oficiální projevy přednesené v rámci premiérem České republiky Václavem Klausem a německým kancléřem Helmutem Kohlem.

Václav Klaus: „Nechci připomínat věci, ze kterých jsme se radovali my Češi, ale am věci, na které bychom rádi zapomněli.“

Přel bych si, abychom byli v současnosti schopni navázat na ono velké duchovní a materiální bohatství, které součástí našich národů v minulosti přineslo, a chtěl bych zdůraznit, že si je česká strana přínosů Německa a Němců žijících na našem území dobře vědoma a že nemá sebestmýšlný úmysl jej zpochybňovat či umenšovat. Souvislostí a návazností je v historii našich zemí mnoho. Například husitství v českých zemích předznamenalo německou reformaci i třicetiletou válku vyplývající z dlouhá desetiletí ničící pak především Německo.

Zánik meziválečné německé demokracie přinesl rychlý konec i nadějně demokracie československé. Stabilita a síla poválečné německé demokracie přispěla k pádu komunistického režimu u nás a pád komu-

nismu zase umožnil i dlouho očekávané znovusjednocení Německa...“

Helmut Kohl: „Němci a Češi mají lidskou povinnost vzpomínat na všechny ty, kteří se v první polovině tohoto století stali obětmi národnostního boje, okupace, rasového hásnění, války a vyhlazení. Vyhnaní z vlasti a uprchlíci mají nárok na to, abychom před tragikou jejich osudu nezavírali oči. Sudetským Němcům se po skončení války stalo velké bezpráví. Naše společná deklarace má napomoci k tomu, aby byl prolomen začarovaný kruh vzájemného zlobování a přisuzování viny.“

Nesmíme zůstat v zajetí minulosti, jinak by minulost nakonec zvítězila. Přitom respektujeme, že přítomné, kteří samu trpěli, není dnes jednoduše vrátit se do utopení druhých. Právě je prosím, aby společně s námi - především s mladou generací našich národů - vykročili do budoucnosti.

Veliká většina lidí v našich zemích chce cestu spolupráce, ano, cestu přátelství. Usmíření se však nedá nařídit. Musí mezi lidmi vyrůst - a já doutám, že vyroste i u těch, kteří s německo-českou deklarací dnes ještě nesouhlasí...“

IT'S TIME TO RESTORE THE ESPRIT DE CORPS IN THE CANADIAN ARMED FORCES

(Guest Column by Jerry Kasanda)

Doug Young, the new "tough" Minister of Defence recently objected to the criticism directed at his department by retired military officers and condemned them for not speaking up while they were still in the service. Is he not aware that military regulations prevent serving members to disagree with or openly criticize departmental policy? If he really wants to find out what's wrong with the Canadian Armed Forces, why did he not allow the Somalia inquiry commissioners to complete their findings? Instead of hiring a high-priced panel of academics, he should have read the recently published book "Tarnished Brass" by Scott Taylor and Brian Nolan. He would find out that the main problem is the bureaucratization of National Defence Headquarters over the last three decades described in detail in Chapter 6, titled "Going Bongo at Headquarters". The whole chapter reads like "Alice in Wonderland". For example, on p. 96 we learn that the Deputy Minister is served by six Assistant Deputy Ministers (LGen equivalent) as well as three Associate Assistant Deputy Ministers (MGen equivalent). On p. 103 we learn that DND employs 150 civilians of "general" equivalent who outnumber their uniformed counterparts by a ratio of 3 to 2. At the same time, field units are undermanned and poorly equipped.

In my view, the seed for the decline in military leadership at the senior level was planted when the Trudeau government decided to integrate and later unify the Canadian Navy, Army and Air Force. In order to gain support of at least some of the senior officers, the politicians appeased them by upgrading the position of the Chief of the Defence Staff to a four-star general, despite the fact that unification resulted in substantial reduction of the total strength of the regular force, particularly at the "sharp end" field units. When Defence Minister Paul Hellyer hand-picked his new Chief of Personnel, and in the process by-passed a number of senior officers with an unprecedented promotion of Commodore Hennessey to Vice-Admiral (raising two ranks in one day), he triggered the resignation of a number of capable senior officers. When leadership, and particularly leadership by example began to be

replaced by personnel management, those who wished to maintain their integrity had no choice but to resign their commission.

While I would be the first one to admit that the military have had their share of bad apples at all rank levels, I also believe that it is extremely unfair to judge and condemn the Armed Forces as a whole on the basis of wrong-doing perpetrated by a small group of misguided individuals, such as the atrocities committed by combatants in Somalia or at the Bakovici hospital in Bosnia, or the selfishness and lack of leadership displayed by some very senior officers turned bureaucrats in uniform. The majority of service personnel at all rank levels are dedicated individuals who volunteered to serve their country, often under very adverse conditions, enduring long periods of separation from their families, sacrificing personal comfort and, at times even their own life. Whenever disaster strikes, the military are there to help, on duty 24 hours a day, seven days a week with no extra pay for overtime. And let's not forget the October 1970 FLQ or the more recent Oka crises.

As any other country, Canada needs an effective military force, but there must be some sweeping changes at the top echelon. We must pressure our politicians to purge the Department of National Defence of those self-serving bureaucrats - civilian as well as military - who have abrogated their responsibility for leadership and became primarily interested in their own career and perks. The Minister must ensure that those who are entrusted with leading our sailors, soldiers and airmen/women are prepared to not only lead by personal example but also place the well-being of their subordinates ahead of their own. That is the only way to restore and maintain the traditional esprit de corps which is so essential for operational effectiveness of any military organization.

Jerry Kasanda emigrated to Canada as a political refugee after the communist coup-d'etat in his native Czechoslovakia. During the Korean War he joined the Princess Patricia's Canadian Light Infantry and later pursued his military career as an Army Physical Training Instructor. After 30 years of service he retired as the Commandant of the Canadian Forces School of Physical Education and Recreation at CFB Borden. One of his retirement hobbies is writing guest columns and letters to the editor on political issues.

Citujeme po 50 letech

Za chvíli bude svět sentimentálně vykládat, co všechno Němci zkusili. Ano, zkusili! To uznávám. A nejsem proti nim, abych snad při každé příležitosti stále a znovu všechno vykládal ve chvíli, kdy Němci - anebo aspoň jedna jejich část - znovu začínají. Musíme mít svoje doklady po ruce a k dispozici a musíme je stále a stále jim a nám předkládat před oči. Začas - možná, že za pět, možná, že již za dva roky - budou Němci vytykat náš nacionalismus, náš národní šovinismus, až přijdou se sliznostmi, že jsme vyhnaní tolik a tolik Němců z našich krajín, až budou vypočítávat, jaké hodnoty Němci u nás ztratili, a až přijdou s požadavkem, že chtějí takové a takové odškodnění. Musíme jim odpovídat, že ani

haléře nedáme, dokud oni nezaplátí do posledního krejcaru, co za protektorátu zde nakradli a uloupili, dokud do posledního krejcaru nezaplátí, co zde u nás zničili. Teprve potom, až se tak stane, budeme uvažovat, zdali bychom z toho, co zaplatí, mohli nějakou částku pro ně povolit. Až nám začnou vykládat, že jsme mnoho jejich lidí od nás vyhnaní a až s tou otázkou také přijdou příslušníci jiných národů, musíme jim odpovědět otázkou, zdali by snad nebylo lepší, kdyby po válce byla nastala zuřivá občanská válka u nás mezi Němci a našimi lidmi, která by znamenala boj na život a na smrt, či bylo lepší naložit je na vagony a vyvézt je?

Dr. EDVARD BENES
28. června 1947 při návštěvě
výstavy „Oběti nacismu“ v Praze

JAK POUŽÍVAT NOVÁ MEZINÁRODNÍ SMĚROVÁ TELEFONNÍ ČÍSLA

PLATNÁ OD 1. 3. 1997

OO ČESKÉ REPUBLIKY ZE ZAHRANICÍ (VČETNĚ SLOVENSKA)

00-420-UTO-1234 5678

OO SLOVENSKÉ REPUBLIKY ZE ZAHRANICÍ (VČETNĚ ČESKÉ REPUBLIKY)

00-421-UTO-1234 5678

INTELECOM

Kanadské Listy

INDEPENDENT MONTHLY
IN CZECH LANGUAGE

Publisher and Editor: Mirko Janeček.
Tel. /905/ 278-4116.

Články, objednávky inserátů, opravy
adres a předplatné lze poslat na:
"Kanadské Listy", 388 Atwater Ave.,
Mississauga, Ont. L5G 2A3, Kanada.

Předplatné na 1 rok:

Kanada ...	\$ 19:00
USA, jako tiskopis ...	\$ 22:00
zámoří, jako tiskopis ...	\$ 24:00
USA, letecky ...	\$ 28:00
zámoří, letecky ...	\$ 34:00

Čtenářům v České republice: Dobro-
volné předplatné lze zaslat na:
Pavel Svoboda, Na Vyhliďce 175,
252 63 Roztoky u Prahy.

ZE ŽIVOTA KRAJANŮ

V Torontě zemřel obětavý krajan Eda Edinger, 85/?. -- 66. valná hromada Sokola Toronto se konala 16.2. v kostele slovenských luteránů. Starostkou byla zvolena R. Locherová, roz. Jeřábková. Rozsahlá výroční zpráva byla v českém a angl. jazyku. -- T. Cifka hledá J. Ehrmana, který doma pracoval u firmy Melichar v Brandýse n. L. -- Podnikatelská elita ze Zlína a okolí se sešla na poradách o společných problémech. Byl tam i majitel "Playboy" license, Petr Svoboda, býv. rezident Kanady. -- Kdo má telefon přes Bell Co. v neděli platí nižší sazby.

Nejlacinější je telefonovat v úterý od 8 pm do středy 8 am. -- Jan Sammer vydal 19. oběžník týkající se restitucí v ČR. -- "Haló noviny" měly 2.12. delší článek o M. Komínkovi, který žil v Torontě a nyní se ucházel doma o zvolení do senátu. Článek tvrdí, že se do ČR vrátila "pochybná sbírka hochštaplení, spekulantů, exilových prezidentů a pod." -- Montrealská krajanka Hana Koželuhová poskytla interview redaktorce "Marie Magazínu" v Praze. Studovala na obch. akademii v K. Varech. -- Po sedmi letech se z Vancouveru vrátil do Prahy herec Pavel Křeš.

-- Prof. Jiří Krupička z Edmontonu se v Praze sešel s předsedou českého PEN klubu Jiřím Stránským. -- Vsetínský historik Břetislav Dadák zveřejňuje kapitoly ze své návštěvy Kanady ve "Valašských novínách". Byl mj. u přítele v Kingstonu, Ont. -- Plánuje se "Velký vandr na V. celosvětový potlach trampů" v Kanadě v r. 1998. Na akci se už přihlásilo 125 osob. -- Zkušeného foukače skla zaměstná firma Kitras Arts Glass, 680 Gartshore St., Fergus, Ont. N1M 2B2. Příp. pomůže s emigrací. -- Chcete český konzulát v Torontě? Pište na: Z. Gabalová, MZV ČR, Loverské nám. 5, 118 00 Praha 1. Rád da přijme váš dopis a odpověď.

Už dva roky uplynuly, co z našeho středu odešel významný odborník v oboru "wildlife biology"/biologie zvířat?, dr. Antonín Bubeník. Narodil se 3.2.1913 v Jevíčku. Na technice v Brně vystudoval chemii a dosáhl doktorátu. Za Němci byl činný v odboji. Do r. 1958 vedl oddělení fyziologie a výživy v cheštní Vědeckém ústavu lesního hospodářství a myslivosti na Zbraslavi. Pak byl propuštěn a šikanován. Do Kanady se dostal až v r. 1969 a pracoval až do r. 80. Byl výborným kreslířem a pěstitel orchidejí mj. Zemřel 4.2.1995 v Thornhill, Ont. na prodláze se svým psem. Přítelé nezapomínají.

OSOBNĚ

Je absurdní oslavovat státní a proto jsem byl zprvu rozhodnut držet mé kulaté narozeniny v tajnosti. Tak jsme tomu říkali setkání přátel a Monica našla spojence v Luborovi. První překvapení bylo hned na pozvání: Monica se první právně podepsala jako Monica Janeček. Nakonec se sešla skupina přátel: slovenský ambasador A. Hykisch s paní/děkuji jim za knihu "Slovakia"/ a český ambasador S. Chýlek s paní/děkuji za knihu "Prague"/. dr. Martin Skála /vzpomínali jsme, jak jsme v 70. letech chtěli přesunout naše lidi do Kanady z mízerie italských lágrů/, Joan a Mike Petrovi, Lubor a Halina Drahotských, arch. C.S. Strelka, Nora Jurkovičová, dr. Boris Čelovský s partnerkou, Věra Bartíková z Denveru, Kolorádo a ovšem můj zeť Alain Sergeant a vnuk Luc/skoro 3 roky/. Přesmě se ozval Lubor Zink, primátor Pardubic, Ruda Preclík s paní, Jarka a Jiří Začalovi, R. Fiala, gen. konzul P. Dokládal, básnička M. Dvořáková, inž. Pavelka, A. Fogl, Fischlovi a další z Montrealu, starosta Vys. Mýta, Otirad Smolík, Jiří Nykl. Všem upřímně děkuji. Mirko Janeček.

Je absurdní oslavovat státní a

70. JUBILEUM MIRKO JANEČKA

Český text anglického projevu Lubora Drahotského na oslavě sedmdesátých narozenin Mirko Janečka uspořádané jeho dcerou Monicou v Ottawě 26. ledna 1997

Monica mně požádala, abych pronesl úvodem několik slov. Předpokládám, že je to proto, že znám Mirka déle než kdokoliv jiný ze všech zde přítomných. Známe se již téměř půl století z malebného východočeského města Pardubic.

Já jsem více kamarádil z jeho mladším bratrem Zdenkem. Teprve během těch tak osudných prvních měsíců roku 1948 jsem si počal být vědom činnosti jeho staršího bratra. Mirko byl jeden z mála těch, kteří se v tom kritickém období odvážili veřejně vzdorovat komunistům. Na manifestaci jimi zvolané po studentských demonstracích v Praze, Mirko protestoval proti jejich interpretaci těchto událostí, jichž byl očitým svědkem. Za to byl podroben několika týdnům výslechu a věznění. Krátce po té uprchl do západního Německa za svým bratrem Zdenkem, který ho o několik týdnů předešel.

Když o něco později, jsme se s mojí matkou chystali k odchodu, Mirkovi rodiče byli jediní, kdo o tom věděli. Byli tak laskaví, že nám dovolili u nich před odchodem uschovat několik nám vzácných rodinných památek, jež se nám po nocích podařilo k nim přenést, abychom nebudili podezření. Když jsme se pak přišli loučit, paní Janečková žádala moji matku, aby na Mirka dala pozor až se v exilu opět sejdem. Já jsem si jist, že kdyby Mirkova vzácná žena, Helen, se dožila tohoto okamžiku, jakož i Monica, která je přítomná, tak by obě souhlasily, že Mirko potřebuje, aby ho někdo opatroval, ale že je to téměř nemožné, aby se tohoto úkolu někdo úspěšně kdy zhostil.

V exilu jsme se s Mirkem poprvé setkali koncem října 1948 v československém uprchlickém táboře v Ludwigsburgu, poblíž Stuttgartu, v tehdejší americké okupační zóně Německa. Mirkův pobyt byl poměrně krátký; již před koncem toho roku odjíždí do Švédska, aby pokračoval ve studiích na univerzitě v Uppsale, kde zůstává až do roku 1951.

V Kanadě se opět scházíme v Torontě v polovině padesátých let, a to přibližně v době, kdy Mirko zahajuje svoji kariéru, jako vydavatel, redaktor, reportér, sázeč, tiskař a kolportér jeho Kanadských listů, kterou se bez přestání zabývá již více než 30 let.

Není pochyb, že Mirkova vydavatelská činnost je pro něho v pravém slova smyslu "koníčkem." Nikdo se nemusí obávat, že se z něho stane Conrad Black (vysv. světový tiskový magnát kanadského původu) etnického tisku v Kanadě.

Je též jisté, že jeho Kanadské listy jsou výjimkou mezi etnickými publikacemi podobného druhu. Mirko se záměrně vyhýbá osobnímu hašteření a polemikám, kterými se mnohé z nich pravidelně zabývají. Místo toho se soustředí na osudy a životy jednotlivců - od těch nejpokornějších až na ty nejproslulejší - s několika stránkami pravidelně věnovanými životním dráhám veteránů druhého a třetího odboje, jak ještě žijícím, tak i již odešlým.

Dá se říci, že Kanadské listy za těch více než třicet let jejich existence ve skutečnosti představují chronologický záznam osudů, úspěchů - a někdy i neúspěchů - Čechů a Slováků žijících v zahraničí a pro ně důležitých či pouze zajímavých událostí.

To neznámá, že Mirkova vydavatelská činnost je vše, čím přispívá své adoptované či rodné domovině. Daleko nel. Je do jisté míry zodpovědný za to, že přišla na svět jeho krásná dcera, Monica, která se mu za to odměnila hezkým vnukem. Jako úředník federálního ministerstva občanství a přistěhovalectví, poskytoval během mnoha let účinnou pomoc českým, slovenským či jiným zájemcům o emigraci do Kanady a po jejich příjezdu v jejich snahách se přizpůsobit novým životním podmínkám. A všude kde se během svého exilového života nachází, je vždy aktivně zapojen do společenského a kulturního dění svého okolí.

Mirkova činnost se po těchto dlouhých letech setkává s uznáním, jak tomu naznačuje účast nejvyšších českých a slovenských diplomatických představitelů v Kanadě na dnešní oslavě, jakož i mnohá blahopřání, která mu byla při této příležitosti tlumočena či zaslána.

Jménem všech přítomných Ti přeji, Mirko, pevné zdraví a odhodlání do mnoha dalších let úspěšné a uspokojivé vydavatelské činnosti.

Dne 21.2.97 navštívil Toronto m. n. předseda České republiky Václav Klaus, aby na U. of Toronto dostal čestný doktorát práv. Večer byla slavnostní večeře v centrále banky CIBC, kde byl jeho hostitelem Chairman a CEO, p. A. L. Flood. Na hořejší fotografii je V. Klaus s M. Janečkem, vydavatelem "Kanadských Listů" a na dolejšími je zajímavá momentka ze setkání dr. Hory Jurkovičové, konzulky a kulturní attaché z velvyslanectví ČR v Ottawě, s p. Tomášem Batou. S V. Klausem při letě la početná skupina českých podnikatelů. Přijel i Otto Jelínek a několik kanadských diplomatů z Prahy, včetně velvyslance p. A. Dudoit-a. Z českých diplomatů v Kanadě byl přítomen populární velvyslanec inž. S. Chýlek s paní.

Některé účastníci setkání v Ottawě 26. ledna 97. Potěšitelné bylo, že přišli oba velvyslanci /slovenský a český/ s manželkami a další diplomaty: Nora Jurkovičová, zodpovědná za kulturu. Master of Ceremonies byl Lubor Drahotský.

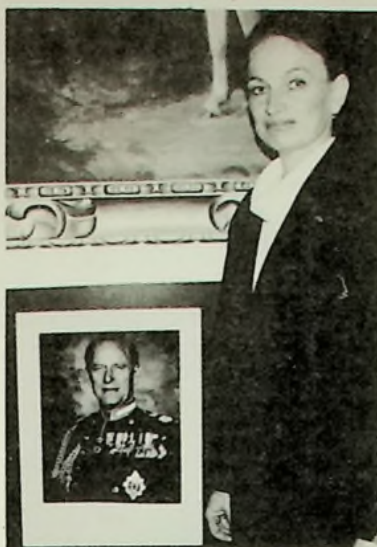
Z České republiky

Hrad Houska ze 13. století je na prodej. Informace v red. t. l. Leží nedaleko Ještědu. -- Hokejová legenda S. Konopáček oslavil "83" a nerad vzpomíná na 5 let věznění v Jáchymově v 50. letech. -- V Letohradě, dříve Kynšperk, plánují Körbelovo náměstí. Jeho vnučka je dnes zahraniční ministryní USA. -- Podle J. Urbanové, mluví z 50. let, na 90 proc. lidí v ČR si myslí, že Mašínové byli vrazi. Bojuje proti tomu. -- Pomník "Obětem komunismu" v Ústí n. L. tvoří sochař O. Zoubek. -- Důchodci v ČR patří k sociálně nejslabším. -- M. Přibáň /Úvoz 108, 602 00 Brno/ sestavil a vydal publikaci "České krajské a exilové noviny a časopisy po roce 1945", 196 stran. Pošle ji zájemcům za US\$10. -- Pi Jiřina Štorková /Penzion Jeronýmova jednoty, Jungmannova 9, Praha 1, tel. 2422 2217/ nabízí krajanům ze zahraničí výhodné ubytování. Husův dům patří evang. církvi. -- Politici mají poměrně vysoké procento dopravních nehod. Nejhuř dopadl L. Dobrovský /otřes mozku, zlomeniny/. -- Sochař Josef Klímaš /bratr torontského Františka/ vytvořil pomník padlých na náměstí ve Velkém Meziříčí. -- V Leštině u Zábřehu byla obnovena kaple z r. 1754. Jinak tam žije evang. farář S. Tůn a ornitolog Jarda Routil. -- Mimo V. Malého se v Praze stal biskupem také Jiří Paďour. -- "MD" v Ostravě měl člunek o Kanadě a s uznáním se zmínil o "KL". Autorem byl B. Navrátil. -- Sami taxikáři v Praze nyní žádají, aby jejich sazby byly regulovány magistrátem a aby vydávání licencí bylo přísnější. -- Hrabě K. Kolowrat dostal zpátky na 5.000 ha lesa u Dešné v Orlických horách. Také 400 ha rybníků. -- Soudruh Grebeníček, předseda českých komunistů, hrozil v tisku, že komunisté půjdou do ulic. -- 3 poslanci soc. dem. přestali být členy strany. Mají výhrady k předsedovi M. Zemanovi. -- Jiří Kotas, pův. resident Ottawy, soudí "MF" pro urážku na cti a žádá půl milionu Kč. -- Šéfem chebské kriminálky je býv. StBák. -- Mečiar neuznává miliardový dluh vůči Praze. -- V Praze bude otevřeno muzeum voskových figur; budou tam všichni od praotce Čecha.

TO BY ŠLO

Přišel takový vlasatý mladík v Hradišti k holičovi, spočítal si ve frontě všechny lidi a pravil: "Patnáct lidí, to by šlo," a odešel. Další den to bylo stejné: "Dvacet lidí, to je perfekt." Když sa to opakovalo už skoro měsíci, tož to holičovi nedalo, a proto přikázal jednomu učňovi, aby ho sledoval. Za půl hodiny sa učeň vrátil a pravil: "Mistře, naprvé šel do Hradišťanky, tam kópil flaku meruňkovic a prezervativy. Potom sedl na kolo, které tam měl zamknuté a jel do Štěpnic k vám dóm, kde mu otevřela vaše žena."

Zemřel proslulý gymnasta, hrdina berlínské olympiády

Zlatý olympionik Alois Hudec
FOTO: ČTK

P r a h a (Šá) - Už bez schopností vnímat svět, natož pocty, jichž se mu v poslední době dostalo, zemřel nejstarší český olympijský vítěz, gymnasta Alois Hudec, ve čtvrtek dopoledne v nemocnici sv. Alžběty v Praze na Slupi v bezmála devětaosmdesáti letech.

Na zfašizovaných olympijských hrách v roce 1936 v Berlíně, před zraky nacistických pohlavárů v čele s Hitlerem, čelil statečně obrovskému napětí a při rozporu na kruzích vydržel bez hnutí tak dlouho, až získal zlatou medaili.

"Byl to hrdina, k vítězství ho dovedla statečnost v nepřátelském prostředí," vzpomíná přítel svědek, dvaosmdesátiletý Ladislav Trpků, který hrál v Berlíně za Československo basketbal. "Cizincům nepřáli roz-

hodit ani zfanatizované publikum. A Alois si tehdy řekl, že to musí vydržet tak dlouho, aby mu prvenství neuniklo."

Alois Hudec zemřel po krátké nemoci. "Byl od prosince hospitalizován. Neznal ho ani srdce, ani tělesná konstrukce, ale arterioskleróza, prostě stáří," vysvětlila jeho dcera Věra. "Ještě předloni si hrál na chatě v Měchenicích se čtyřlétým právnukem Tomáškem a zasvěcoval ho u houpačky do tajemství cviků."

Hudecovi udělil loni před vánocemi na setkání olympioniků na pražské radnici Mezinárodní olympijský výbor Zvláštní cenu. Už se z ní nepotěšil. Nedočkal se ani Čestné medaile, kterou se mu chystala nyní předat Česká obec sokolská. V Sokole v rodině Račicích u Vyskova začal s gymnastikou od dětství. Obě vyznamenání měla společný podtext - nejen za vynikající výkony, ale i za statečnost.

Hudec vlastnil i osm zlatých medailí z mistrovství světa z let 1931, 1934 a 1938 za cvičení na různých nářadích i v družstvu. V roce 1992 převzal v Praze Cenu fair play Československého olympijského výboru.

Sportovní veřejnost se s ním rozloučí zítra v 11 hodin v Nové obřadní síni v Praze na Olšanech.

Národní hřebčín v Kladru-
bech n. Labem byl před dvě-
ma lety prohlášen za stát-
ní kulturní památku. Zdá
se, že bude nutné přestěho-
vat do Kladru i stádo
starokladrubských vraníků
ze Slatiňan. Tím by se kon-
ská populace v Kladru-
bech zvýšila na 500. Podle ře-
ditele hřebčína, MVDr. N. Zá-
liše, koně slouží nejen k
ceremoniálnímu účelům, ale
obstojí i v soutěžích spře-
žení. Jejich občasný prodej
do ciziny navíc přináší va-
lutu pro státní pokladnu:
jsou u královského dvora
v Dánsku a ve Španělsku.
Loni navštívil Kladruby
vévoda z Edinburku. Vedle
fotografie je zdatná se-
kretářka p. ředitelky, kte-
rá zve i milovníky koní
ze zámoří k návštěvě; při
větším počtu se však radě-
ji ohlašte předem na: MVDr.
Norbert Záliš, Nár. hřebčín,
533 14 Kladruby nad Labem.

Srdečné blahopřání

FRANK

JONÁŠEK

85

Ve zdraví a svěže-
sti myslí se dožívá
27. února t. r. svých 85ti let.
Na našem obrázku je se svou
paní Františkou, s kterou se
oženil před 60ti lety. K jeho narozeninám a k jejich
společnému diamantovému jubileu jim blahopřejí: jejich
dcery Mařenka a Jarmila, zeť Jan a vnuči Jiří "Sedláček"
s manželkou Karen z Toronta a Jan "Bobo" s manželkou
Liánou z Nového Zélandu. Z rodné Moravy blahopřejí
naším oslaveným Fanínce a Fanóšovi, všichni příbuz-
ní a přátelé mezi Přerovem a Hodonínem.

Skupina Čechoslováků, které vyslala ze Zlína firma Bata
do Kanady v srpnu 1939, na lodi "Empress of Britain".
/Tato loď na zpáteční cestě do Evropy byla německou po-
norkou potopena./ Jde o vpravdě historickou fotografii.
Zachycuje skupinu, která přistála jako třetí transport
baťovců. Na snímku jsou stojící zleva: Okénko, Březík,
Jonášek, Vinklárěk, paní Marie Baťová, Dostálová, Ronza
a Šícha. Sedící zleva: Mikáš, Mikášová, Slezáková, Re-
gentová, Chrástínová a Chrástina.
Z těchto mužů a žen jsou dnes naživu jen 4, včetně
Franka Jonáška, našeho oslavence..

Nejznámější dominantou Pardubic je
Zelená brána. Hlavní dopravní tep-
nou města je tato ulice. Na mapách
je označena jako "Míru"/nemělo by
být "Třída míru"?/. Doprava je dnes
omezena na trolejbusy a na pěši.
Mezi místními milovníky historie
převládá názor, že by se tato dleži-
tá tepna měla jmenovat "Královská",
což bylo její dřívější jméno. Ujme
se Klub přátel pardubické iniciati-
vy? Občané by změnu jistě uvítali.

Pozdrav z hlavní restaurace ve Stromovce

Pražská Stromovka se dříve nazývala Královskou oborou. Parku od
nepaměti vévodila Šlechtova restaurace, známá tím, že tam chodil
nejen Štefánik, ale i TGM, dr. E. Beneš, Myslbek, Sucharda, Hynais a
jiní. Šlechtova rodina pocházela z Lomnice nad Popelkou. V bu-
době restaurace "U Šlechtů" se narodila Libuše Šlechtová-
Bourignon, která žije ve Francii. Z restaurace je ruína..

O LETCÍCH

M. Křivánek z Nesovic je členem brněnského Klubu RAF, jehož předsedou je plk. E. Božek. Ten také vedl výpravu býv. RAF letců v Německu n. Oslovou. --Hrdý Hančík a býv. přísl. 311, Antonín Dvořák, má adresu: Domov důchodců, U Sanatoria 25, 787 01 Šumperk. Žije tam s paní Anežkou a mají veškerou péči. K letectvu se dostal v r. 1934 a nedávno slavil "82". --Žbyšek Nečas sloužil po válce s Bobem Velvarkým na RAF letišti Colerne pod jménem Johnny Pemberton. Jeho adresa je: 12 The Elms, Horringer, Burry St. Edmunds, Suffolk IP29 5SE, Anglie. --Býv. letci se znovu ptají: proč nebyla dosud obnovena Masarykova Let. Liga a co s stalo s majetkem, který před 2. válkou měla? --V Praze byl celostátní sjezd příslušníků 1. čs. smíšené let. divize. Vyznamenala se zejména u Ostravy a u Opavy. Promluvil: nám. ministra obrany V. Šuman a plk. J. Trečianský. Delegace z MO navštívila nespokojené piloty v Čáslavi. Průměrně za rok mohou létat jen 20 hodin. --Ve Dvoře Králové se sešli Karel Hančík a Karel Štrégl, oba od 311. Dostali čestné občanství města. In memoriam byli podobně vyznamenáni J. Střihavka, V. Netík a Eda Zbroj. Hančík žije ve Francii, Štrégl v USA. --Z. Kočíř z Popovic u Uh. Hradiště je let. modelářem /byl starostou obce/. Nedávno vzpomíná na 28. srpen 1944, kdy se v okolí střetlo 9 hořících am. letadel B-17, patřících k 15. US let. armádě. --Novým členem "KL" se stal Radomír Macenauer ze Sokolnice u Brna. Jeho otec sloužil za války v Anglii. --Na Let. dnu v Pardubicích byl loni stroj Spitfire, na kterém za války létal Ota Smík. --Na hřbitově v Duchcově je pomník pěti amerických letců, kteří v tomto prostoru padli v r. 44. --Svaz letců, odb. 22 v Přerově, uspořádal loni pod vedením Fr. Sajftra zájezd do Anglie pod názvem "Po stopách RAF", za účasti 40ti osob. Reportáž napsal do listu "Nové Přerovsko" Jar. Schön. Z okolí Přerova sloužilo v Anglii 22 letců, včetně gen. K. Janouška. --V souvislosti s ním jsme dostali smutnou zprávu od paní M. Sladkovské, že Janouškov hrob v Praze 8 nemá náhrobek a je opuštěn. Zřejmě není nikdo z jeho rodiny naživu, aby na hrob položil občas květiny. --Adolf Vrána je v Nursing Home ve Warminsteru. Má oční a jiné zdravotní potíže. Ve Francii a v Anglii létal s Vašátkem a Peřinou. V té době nezakázal žádnou legraci. --Dagmar Šachová se po smrti manžela znovu provdala a její adresa je: Dagmar Rus, 628 Newlands Ave., San Mateo, CA. 94403, USA. --Vít Angetter v Arizoně vzpomíná v dobrém na Pardubice, kde sloužil před 2. válkou. --Láda Bezák byl pilotem ČSA a ve volné chvíli provozoval akrobacii. Po r. 68 se dostal do Německa do Kanady. Kde momentálně žije, nevíme. --Plk. Josef Balejka z Val. Klobouk se snaží, aby česká pošta vydala známku na počest Josefa Františka, hrdiny Bitvy o Británii, kterého dobře znal. --"Svaz letců ČR to nemá jednoduché" má napsal listu "Svoboda". --Zemřel Adam Krutina. Také Karel Pacina, 79, během návštěvy Prahy. Rozloučil se s ním A. Špašek. --V Torontě žije Ernie Zucker, který byl u 310. Sq. RAF. /Vedl 21. skautský oddíl v Praze u strahovského stadionu. /--Kdo znal Z. Kozelku, nar. 21. 5. 1916 ve Vlčnově, zemřel 23. 6. 1991 ve Vídni? Sloužil u 311. Žil v Austrálii. --8. 7. 1996 zemřel v Praze plk. let. Alois Štanc. Byl u 312. Bylo mu 76 let. Z. Formánek o něm napsal reportáž "Řádek v zápisníku". --Vynikající je útlá knížka Lad. Slánecky "Zapomenutí muži Slavičinska", 40 stran. Vydal Klub stíhacího pilota plk. Josefa Stehlíka při městské knihovně ve Slavičíně. Jsou u ní zahrnuti: Janec, Janů, Křenek, Naumoff, Stehlík, Sukany, Ša-

Praha, květen 1995: u příležitosti 50. výročí skončení války v Evropě se sešli zleva: Pplk. Pavel Tauber /stíhač od 312. perutě a býv. kapitán ČJA/, a plk. Milan Malý /instruktor z Č. Budějovic. Oba byli u Tobruku a měli let. výcvik v Kanadě.

Nedávno se sešla tato skupina býv. letců: bez hod. la a Šebestík. Zašla nově jsou údaje o prvním nositeli - zleva: P. Peřina, J. Ploc /do nedávna velitel českého letectva a POS/, A. Konopický, M. John /historik/, L. Snídal, S. Mikula a L. Zadrobílek.

Bojovníci za svobodu by uvítali přímé odškodnění

Český svaz bojovníků za svobodu (CSBS), který sdružuje kromě jiných lidí, kteří se buď podíleli na odboji proti nacismu, či se stali jeho obětmi (vězni nacistických koncentračních táborů, káznice a věznic, totálně nasazení) sice vítá česko-německou deklaraci, nicméně vyjadřuje k jejímu textu jisté výhrady. Pro ZN to řekl předseda CSBS JUDr. Jakub ČERMÍN.

Z těchto důvodů se předsednictvo svazu rozhodlo včera vytvořit odbornou komisi, která text podrobně posoudí a připraví do příštího týdne konečné stanovisko. "Některé části deklarace jsme uvítali. Treba tu, v níž se říká, že spáchané křivdy nelze odčinit, na nejvyšší zmínit. Je pro nás příznivá i ta pasáž, ve které německá strana přiznává odpovědnost Německa za jeho roli v historickém vývoji, který vedl k mnichovské dohodě, k útlaku a vyhánění lidí z česko-německého pohraničí," řekl Čermín.

Podle jeho slov však deklarace neodpovídá představám bývalých

odbojníků, neboť neobsahuje zmínku o Postupimské dohodě jakožto základním dokumentu upravujícím poválečné uspořádání v Evropě. "Takové nesouhlasíme s tím, aby se česká strana omlouvala za zákon č. 115 z roku 1946, který amnestoval činy spáchané při odsunu a upozornil, vytvoření Česko-německého fondu budoucnosti je sice pozitivem, nicméně část tohoto fondu by měla být určena na individuální odškodnění bývalých politických vězňů z dob nacismu. "Vybudování domů důchodců je sice krásná myšlenka, vyžadá si však určité doby. A většina z nás je už kolem osmdesátiletá, takže bychom spíše vítali přímé odškodnění, které německá strana uplatnila nejen v bývalé NDR, ale též v Polsku a jinde. Odškodnění u nás by se momentálně týkalo již jen asi 8500 lidí, přičemž každoročně se tento počet v důsledku úmrtí snižuje o 700," zdůraznil Čermín, podle kterého je však deklarace každopádně přínosem.

ILONA KOVÁŘIKOVÁ

JEDEN ZE STATEČNÝCH

20. října 1996 zemřel v Praze po srd. záchvatu major let. Josef Sladkovský, RAF č. 787206, zbroj. 311. čs. bombardovací perutě. Během války užíval krycí jméno Jozá Veverka a proto se v některých seznamech objevila obě jména, pod stejným číslem RAF. Narodil se 6. února 24 v Bohumíně-Orlová.

Jeho zastávky po 15. 3. 39: Polsko, Francie, Anglie, Bahamy. Do Prahy se vrátil až v říjnu 45 a oženil se s býv. telefonistkou v Rusyňi, s níž žil ve šťastném manželství 50 let. V r. 48 byl zatčen StB při pokusu o přechod na západ. Po věznění byl v dolech a pracoval jako řidič. V 58mi letech šel do invalidního důchodu. Rehabilitován byl až v r. 1990, povýšen a dostal Medaili ČSA.

Josef Hubička z Lanžhota dostal v srpnu 1944 v Anglii tento dopis od unika TGM, Leonarda Revillioda:

RAFT TIREE, 10. 8. 44

Nazdar Josefe,

Jak Vám to tentě jde? Měl jsem od 311 Sq. zprávy přes Gaisby /jistě pamatujete na něho, Klein si dopisuje s Kasperem; a tak jsem taky přes kamarády, které jsem nashodou tu a tam potkal zejména v Londýně. Několikrát jsem Ti nechal pozdravy a doufám, že jsi vzátek dostal.

Slyšel jsem, že Karel N. s celou K. svou posádkou se zabíjí. Velká škoda! Dobry kamarad. A už dříve jsem slyšel, že se Oskar L. neuradil.

Sam nejsem vyjímecně šťastný. Jednak se mi nepodařilo přejít k Vám. Zdálo jsem ještě dvakrát moc pozdně od Angličanů. Přitla se pokusím přemluvit od Vá- sích lidí. Za druhé jsme se museli přestěhovat na nový letoun (kde jsem přezněl druhým pilotem) - a tomu nás dali do ještě jednodušší a nudnější práce - a k tomu všemu nás museli poslat na konec světa.

Nejraději bych teď byl ve Francii. Jak už víte, nikdy jsem chtěl ke sňatku. Tam jsou věci už rychlejší - sládek! Za kolik dní myslíte překročit Růžovou Karpaty do ČSR? To bude den! Stehujete se zase? Snad se dopis vrátí na sever Skotska než Ti najde?

Pozdravuj od mne Kluky - Srdečně Tvůj Rev

1. 1. 97 na pražském Hradě: na rozkaz prez. ČR dostal plk. Jan Irving Medaili za hrdinství. Protože se pro nemoc nemohl zúčastnit, přezeměl na "Blanického rytíře". Zemřel v r. 1990 a je pochován na Českém národním hřbitově v Racine, Wisconsin. --Gen. František Peřina, zvaný též "Generál Nebe" či "Rinope", poskytl interview novinářce od "Zem. novín". Narodil se 8. 4. 1911 v Mokřovicích u Hodonína. Dostal nedávno na Hradě Řád Bílého lva. --Cenu města Přerova /Medaili Komenského/ dostal plk. let. inž. Ladislav Snídal. Původně byl "tobručskou krysou". --Nad ČR je stále víc a víc letounů ultralehké kategorie. Vyrábí je např. firma OSAZ v Uh. Janovicích. --Jako první žena vůbec se Vlasta Diblíková stala první pilotkou ČSA. Jejím prvním letem byla trasa Praha-Zábřeh, ale slíbenou má Kanadu. --Eva Janáčková má jen 2. 800 Kč měsíční penze.

"Nedív se, to je Franta-sloužil jako zadní střelec!"

O VOJÁCÍCH

Vyšel "Alma-

nach obětí nacismu 1939-1945 v okrese Vsetín", 122 str. Obsahuje přehled všech, co za války přišli o život, podle valašských vesnic. Mohé fotografie. -- V Londýně zemřel Rudla Beringer, býv. kanonýr. -- Gen. Josef Buršík přijel z Anglie, aby u Všerub odhalil památník "narušitelům hranic", kteří v 50. letech přišli o život při pokusu o přechod na západ. -- V Brně-Tuřanech je nyní deska gen. Ludvíka Krejčí (1890-1972). V 1. republice byl náčelníkem štábu čs. armády. V 50. letech ho komunisté věznili. -- V srpnu 96 zemřela p. Marie Štěrbová, 91, vdova po hrdinovi odboje za 2. války, gen. Vlad. Štěrbovi. Syn Vladimír dokončuje v Příboru studii "Obrana národa a 1. vlna paravysádek". -- 28. 11. 96 zemřel v Sydney Lad. Březný, baťovec, který byl s manželkou internován v Hongkongu 1942-45. Byl čestný občan Val. Meziříčí. -- 2. 3. se dožije "75" desátník v. v. Petr Tesár v Oakville, Ont. -- Plk. Petr Voznica, absolvent vojenských kursů v Anglii, se stal novým velitelem 2. armádního sboru v Olomouci. -- Nová kniha: Standa Kraus "Za svobodou třemi světadíly", 132 stran. Je zajímavá. -- Mezi významnými v ledu t. r. byl i gen. Karel J. Procházka. Dostal Bělého lva. Byl baťovec. V 50. letech vedl čs. oddělení angl. zpravodajské služby. -- Vážně onemocněl ing. J. Dohnal v Austrálii. -- 24. 12. 96 zemřel v Praze Vlasta Mareček. -- Svoldáv se sjezd příslušníků Dopravního oddělu muniční rot. Pište do red. t. l. -- V Anglii zemřel bodrý Slezan, Fr. Haferník, 86. Sloužil u 2. praporu. -- Stále aktivní jsou gen. K. Vrdlovec a plk. Ruda Čapek. -- Míla Čapek se zasloužil o pamětní desku René Černému ve Slaném. -- 9. ledna 97 zemřel v Montreálu plk. J. Vernon-Vohryzek, 90. Uměl šermovat. -- Prapor 4. brigády z Benešova se bude cvičit v Anglii. Sjednal to ministr obrany M. Vybomý s angl. náměstkem MO W. Soansem, unukem W. Churchilla. -- Plk. F. Moravec měl od r. 1931 na výplatní listině i šéfa maďarské kontrašpiónáže. -- "Pepka Klepa" mluví R. Fuhrmana, ale zotavuje se. -- Zajímavý článek se objevil v listu "Intelligencer" v Belleville, Ont.: Karel Matoušek požádal českou vládu o finanční náhradu ze válečných roků v Anglii a 24. 12. 96 dostal šek změněný na 7.097:36 kan. dolary! Vedle článku je jeho směřující se tvář se šekem. V článku jsou některé zajímavosti, jako že přý válečil na Maltě, ale bylo by zajímavé zjistit, kam žádost poslal. Jeho adresa je: K. Matoušek, 1-115A Dundas St. E., Belleville, Ont. K8N 1C8. Je údajně členem Král. kan. legie a čeká na další šek od české vlády. -- Tibor Gregor vedl za války v Anglii "Plukovní orchestr": harmoniku hrál Arnošt Huppert/žije v Bondi Beach u Sydney/, piáno Felix Grab a trombón Milo Kábel. /Tibor nejspíš hrál housle./ -- Valná hromada zemského výboru Kanada, Čs. Obce legionářské, je ve středu 19. 3. ve 2 hod. odp. v rezidenci p. Růženy Kytlové, vdovy po Pepovi, 4 High Park Gardens, Toronto. Skupinu vede Josef Hynek. -- Záp. voják Jaroslav Louda má novou adresu: Apt. 104, 109 Wellington St., Alliston, Ont. L9R 1J1. Torontská skupina ČSOL o něm ví. -- Pestrou voj. kariéru v Africe měl plk. Otto Šacher, Rytíř Čestné Legie. Nar. se 1. 10. 1917 v Ivančicích, podle posl. zpráv dosud žije ve Francii u dcer. -- Pobočníkem gen. Ingrada r. 41 byl Karel Pártl, dělostřelec. Po válce byl čs. Asistent Military Attaché v Londýně. Po r. 48 si změnil jméno na DREW a zemřel v r. 1994 v Ontariu. -- V ČR vyšla knížka Boba Moravce "Níbowaka ze vzpomínek kanadského lovce". Mluvil o ní v českém rozhlasu a TV. Bož dal k soudu vydavatele jeho knihy "Pod třemi prapory", pro neplacení autorských honorářů. -- Naším vojákům v Budapešti vydatně pomáhala v r. 39 a 40 hraběnka Szaloki Zoltán, za svobodna dcera inž. Dvořáka, spolčnicka strýce Boba Moravce. /Stavěli přehradu na Seči./ -- Moskva udělila Medaili maršála Žukova všem, kteří za války bojovali po boku Rudé armády. Vyšlo jich na 20.000 a jsou zdarma. Stačí kontaktovat konsulat.

CZECHOSLOVAK ARMY

Zdeněk Kordina (1913-1997)

Dne 11. ledna tohoto roku zemřel ve Washingtonu, DC, plukovník gšt. Zdeněk Kordina. V Americe užíval jméno Dennis Cord. Narodil se 30. října 1913 v České Skalici. Studoval na gymnáziu v Pardubicích a státní zkoušku z francouzského jazyka složil na universitě Poitiers-Tours ve Francii.

Po vyřazení z Vojenské akademie v Hranicích v roce 1935 sloužil v hodnosti poručíka u 1. jezdeckého pluku a stal se instruktorem ve škole pro záložní důstojníky v Pardubicích, kde ho zastihla německá okupace. V červnu r. 1939 uprchl do Polska, kde podepsal závazek do francouzské cizinecké legie. V Paříži byl přidělen do kanceláře čs. vojenského přidělence a později přesunut k zpravodajské ústředně. Po evakuaci do Anglie sloužil u kulometné rotě čs. samostatné brigádní skupiny a stal se instruktorem v kursech pro důstojníky. Po absolvování kursu pro štábní důstojníky studoval na Polské válečné škole v Peebles ve Skotsku a byl přidělen k 4. oddělení štábu čs. obrněné brigády. Koncem r. 1943 byl

poslán k čs. vojenské misi do Itálie, kde byl po skončení války jmenován velitelem mise. Obdržel mnoho čs. a cizích vojenských vyznamenání.

Po návratu do vlasti ukončil studium na vysoké škole válečné v Praze, avšak po komunistickém převratu v únoru 1948 uprchl na západ. Jako doprovodný důstojník sloužil na lodích mezinárodní uprchlické organizace IRO a v r. 1951 emigroval do USA. Ve Spojených státech nejdříve pracoval v exportních firmách a později byl zaměstnán jako linguista u americké armády a jako konsultant americké vlády. Až do své smrti sloužil jako předseda Československé obce legionářské v Americe a spolupracoval jako vojenský expert a historik na publikaci dvou dílů sborníku „Na všech frontách, Čechoslováci v 2. světové válce“.

Zdeněk Kordina se teď přidružil ke svým kamarádům v té velké armádě Čechů a Slováků, která pochoduje historií národa do věčnosti.

D. GMAR HASALOVÁ WHITE

"Americké Listy"

NAŠI VE FRANCII

S MAROCKÝMI SPAHII

Ivan Matoušek se narodil 8. 10. 1912 v Pellutimově. V hodnosti poručíka jezdeckého odešel v srpnu 1939 do Polska, a odložen do Francie k čs. armádě. Po porážce Francie odplul do Anglie, kde byl zarazen ve funkci pátráče do důstojnického praporu ke kulometné rotě. V létě 1942 požádal o přeložení k FFL. Po krátkém čase v soustředovacím táboře FFL v anglickém Camberley byl převeden do Afriky. Na jaře 1944 vstoupil do „1. er Regiment de marche de Spahis Marocains“, s nímž se zúčastnil výsady v Normandii v srpnu 1944 a boju u Falaise a Paříže. V druhé polovině září se 2. D. B. dostala k řece Meurthe, kterou se pokoušela přejít z chodu. V prvních bojích ve vesnici Flin lt. Ivan Matoušek dne 30. 9. 1944 zahynul. Za svoji činnost v FFL byl vyznamenán in memoriam Řítem Čestné legie a francouzským válečným křížem s palmou.

VELEI TANKOVÉ ROTĚ

Zdeněk Březina, rodák z Ivančic, se narodil 1. 3. 1910. Začátkem roku 1940 odešel přes Jugoslávii do Francie, kde byl zarazen k 1. čs. pěšímu pluku. V červenci téhož roku připlul do Anglie a byl povýšen na poručíka pěchoty. Do FFL vstoupil v srpnu 1943. O měsíc později odplul do Afriky, kde byl zarazen jako velitel průzkumné baterie k 2. obrněné divizi. V lednu 1944 odjel do marockého Rabatu, aby tam absolvoval tankový kurz. Ve funkci velitele tankové čety se po vyložení zúčastnil bojů u Falaise, Paříže, Strasbourgu a u dalších míst v Alsasku a Německu. Začátkem prosince 1944 převzal velení nad tankovou rotou. Dne 6. února 1945 byl u Agalsheimu v Alsasku těžce zraněn a odvezen do nemocnice v Sabu Dele. V polovině března se vrátil zpět a zúčastnil se bojů v Německu a Rakousku.

25. 3. 1945 byl povýšen do francouzské hodnosti kapitána a v květnu vyznamenán Řádem Říty Čestné legie a čtvrtým francouzským válečným křížem. Po válce odletěl v říjnu 1945 do Indochýně k 2. obrněné brigádě, kde až do srpna 1946 opěť velel tankové rotě. Zpátky do vlasti se vrátil až v říjnu 1946 v hodnosti majora a nastoupil službu v misi armády. Po „vítězném“ únoru byl poslán na dovolenou a v červnu 1948 mu byla odebrána čs. hodnost státního kapitána. Pár měsíců poté se mu na francouzské pas podařilo vycestovat za manželkou do Francie, kde žil až do své smrti v roce 1979.

Kromě uvedených důstojníků sloužili v 2. D. B. i řadu prostých vojáků. V roce 1940 vstoupil např. Josef Málek do 1. čs. divize ve Francii. S touto mpor. Kadane se zúčastnil ústupových bojů a u města Gien byl zajat Němci. Po třech měsících se mu podařilo uprchnout z internčního tábora a přinucen okolnostmi vstoupil do jednotek Cizinecké legie. Po invazi spojenců v severní Africe se zúčastnil na straně spojenců bojů v Tonisu, kde byl zraněn. Po ukončení bojů v Africe chtěl J. Málek vstoupit do naší zahraniční armády. Jeho žádosti nebyly vyhověny, a proto z legie dezertoval do Maroka, kde vstoupil do 2. D. B. V roce 1944 odplul do Anglie a v srpnu téhož roku vstoupil do naší zahraniční armády. Kromě našich ztracených vojáků a cizineckých legionářů pravděpodobně sloužilo v 2. D. B. i několik dalších krajanů. Přesnější informace však bohužel k naší škodě chybí.

IVAN PROCHÁZKA

Náš dlouholetý spolupracovník, major záp. armády, Hanuš "John" Pressburger /167 Mor-ningside Rd., Edinborough EH10 4AX,

Skotsko/, na snímku, poslal zprávu, že v Brockville, Ont. loni v říjnu zemřel jeho bratr Fred, 89. Narodil se 23. 3. 1907 v Ostravě-Vítkovici, kde jejich otec byl známým lékařem. Fred vystudoval v Praze práva. Den před okupací Němci se mu podařilo odjet vlakem do Šanghaje, kde byl do srpna 1945 internován Japonci. Po válce tam vedl čs. obch. komoru a pracoval pro Mez. Červený Kříž. Do Kanady emigroval v lednu 1952 a pracoval v Prescottu a v Brockville, Ont. Miloval hudbu. Zůstal starým miláncem a nikdy toho přý nelitoval. Byl ve svém okolí velmi oblíben. /Mimochodem: Hanuš Pressburger je mistrem Anglie v "bridge"./

Josef Kružík nám z Francie poslal poslední záběr Jiřího Opočenského, který vedl čs. legionáře ve Francii a zemřel po srdečním záchvatu během návštěvy v Praze 24. září 1993. V krematoriu ve Strašnicích promluvil gen. Tomáš Sedláček. Opočenský byl synem legendárního čs. šachisty. Na obrázku je Jiří Opočenský druhý zleva. Bylo to při oslavě stého výročí narození plk. J. J. Švece v Cenkové v r. 93.

Point Lobos-Monterey, Kalifornie, asi v r. 1990: zleva-Raimond Hanák, paní Hanáková, Franta Lopaur a paní Lopaurová.

Rota doprovodných zbraní RDZ v Cholmondeley parku těsně po přistání v Anglii. Na přání kpt. Vazaze to byl poslední snímek rot, před jejím rozpuštěním. Pro zajímavost, jsou na obrázku/pokud si po tolika letech vůbec na ta jména vzpomíná Gustav Galko z CA. /: Černík, Výmla, Prager, Herka, Vazák, Špicar, Hladil, Nerušil, Adamovič, Sadlon, Blažek, Hostýnek, Hani-na, Tičň, Hodač, Galko, bratrance Guryčové, Štano, Müller, Bačák, Tilscher, Karpinský.

6 PARASUTISTECH

R. Heydrich si v roce
1940 prokazatelně/u 77.
JG/zalétal jako stíhač

/na BF 109E/ nad Holandskem a Norskem, ale v létě 1941 jeho kariéra letce skončila v Rusku, kde byl údajně sestřelen palbou nepřátelského protiletadlového dělostřelectva, přistál v zemi nikoho a podařilo se mu vrátit se do něm. linií. Málem tehdy přišel o život. Nemusel by dojet k atentátu atd. — Natáčel se film o CALCIUM a jako odborný poradce přítel z Austrálie Karel Hnenczik. Filmaři zajeli také k paní Fialkové do Na-

Spolupracovník desantu SILVER A

Před třemi roky - 26. ledna 1994 - zemřel v Praze prof. Václav Krupka, jeden z nejvýznamnějších českých odbojových pracovníků, člen východočeské Obrany národa a obětavý spolupracovník záp. paraskupiny SILVER A, které velel Alfréd Bartoš. Po válce se rozvedl se svou manželkou Hanou a po několika letech trpké samoty měl štěstí, že pro zbytek svého života si našel ženu vynikajících lidských kvalit, Libuši. Ta mu poskytla rodinné prostředí, porozumění a něhu, tedy klidné zázemí, po kterém toužil. Naš obrázek z roku 1990 zachycuje plk. V. Krupku s jeho 2. manželkou Libuší přes kostelem v Resslerově ulici.

Narodený na 6.5. 1914 v H. bydlenský v rodině
ruskeho legionára, pozdějšiho podplu-
kovníka jezdecka Václava Krupky. Vyrů-
stal v harmonickém prostředí vlastne-
cke rodiny, vychovávan k lásce k vlasti
a k úctě k takovým věčným hodnotám,
jako je pravda, svoboda, odvaha a sta-
lečnost.

Po absolvování obecné školy v Novém Bydžově a v Postolopřech, vychodil nižší reálku v Lounech, vyšší pak v Pardubicích, když se jeho rodiče přestěhovali do Dašic.

Thněd po maturitě se přihlásil do čs. armády. V letech 1934–1935 absolvoval záložní důstojnickou školu jezdectví v Pardubicích. V únoru 1935 byl v hodnosti četaře aspiranta přidělen k jezddeckému pluku ve Staré Boleslavi. Na základě vlastní žádosti o další studium nastoupil v září 1935 do Vojeenské akademie v Hranicích na Moravě. Ke dni 31. července 1937 byl z akademie vyřazen a přidělen k 2. jezddeckému pluku „Sibylahy“ v Olomouci.

Již za svých vojenských studií a pak i po vyřízení z akademie se Václav Krupka věnoval intenzivně sportu, v němž dosahoval vynikajících výsledků. Absolvoval i základní zpravodajský výcvik v Olomouci (1938); poznatků zde získaných využil pak v období květnové mobilizace.

Pro rájiové mobilizaci téhož roku se vrátil ke svým plukem do Olomouce, odděl přešel jako instruktor do Vojenské akademie v Hranicích. V dubnu 1939 byl odvelen opět ke svému útvaru do Olomouce. Byl pak zproštěn služby a odesel ke svým rodičům do Dašic.

V květnu 1939, po domluvě se svými kamarády, bývalými důstojníky, Václavem Kindlem, Miroslavem Klüčenským a Miroslavem Špotem, se rozhodl odejít do exilu a tam vstoupit do československé zahraniční vojenské jednotky. Jednal v tomto smyslu na tehdy již likvidujícím francouzským velvyslanectvím v Praze. Nakonec však kamarádi odešli do zahraničí bez něho.

V roce 1939 se také seznámil s mladíčkou Hanou Zýkovou, s níž se zakrátko oženil. Manželé Krupkovi se pak trvale usadili v Pardubicích. Našel si místo u Východočeského elektrárenského svazu (VČES) v Pardubicích, kde potom pracoval od 1. října 1939 až do svého zatčení 17. června 1941.

N 10. ledna 1941.
Václav Krupka už v roce 1939, kdy se v dubnu napojil na ilegálního komunistického pracovníka Miroslava Beneše, kterému předal svou pistoli i s náboji. Tato spolupráce skončila v zimě 1940, kdy byla Benešova ilegální skupina v Hradci Králové rozbita gestapem.

savrak a tam se sešli: Vodička z Luže, plk. let. D. Matus z Chrudimě, Rohlíkova rodina z Rohozné a další váleční spolupracovníci skupiny v té oblasti. U Korábku v Hradišti dostali kávu a koláče. Pantáta Korábek jakoby omládl. -- Jindra Marek byl ve Skotsku, kde se cvičili naši parašutisté a napsal o tom reportáž "Po 55ti letech". -- J. Rabas z Berwyn IL. bydlel za války v Permerov ul. č. 1607, kde se

na stejném poschodí ukrýval Alfred Bartoš /u Krupků/ a popsal pocity, které měl, když Gestapo popravovalo v Zámečku lidi, které dobře znal. Znal také Vlastu Novákovou z Javorného a Lad. Korábka v Hradišti. --Jakub Čermák poskytl interview novinářům u příležitosti trýzny za 7 státních čs.

parašutistů v Res-
slově ul. v Praze.--

V Coventry semřel
24. ledna t. r. zna-
mý historik, prof.
C. MacDonald. Na
rakovinu.

coval na jednom dole v blízkosti Ostrova nad Ohří. V roce 1953 byl při novém líčení v Táboře osvobozen, ale tak, aby nemohl žádat o odškodnění.

Po návratu z kriminálu pracoval Václav Krupek nějaký čas jako řezář ve smíchovské vagonce Talra, v letech 1953–1954 absolvoval trenérskou školu lehké atletiky při Institutu tělesné výchovy a sportu v Praze, na Institutu pak v letech 1954–1956 ve studiích pokračoval. Zároveň pracoval jako trenér v DSO Sokol v Praze; v roce 1957 byl převeden na tehdejší Ústřední výbor Československého svazu tělesné výchovy jako referent sekce judo.

! Když se zdánlivě dočkal satisfakce za svou odbojovou činnost, byl Václav Krupka neustále pod dohledem Státní bezpečnosti, která mu ztrpčovala život, jak jen mohla. Nakonec ze svého místa odešel a od roku 1961 – ač měl vysokoškolskou kvalifikaci – působil jako učitel tělocviku na základních školách.

I když byl v roce 1968 rehabilitován, a byla mu dána částečná peněžitá náhrada za jeho věznění, byl v letech „normalizace“ opět šikanován. Byla mu znemožňována přednášková činnost v rámci lehdejšího ČSPB. Na školách, kde učil, měl problémy, že nikdy nebyl členem KSČ – a co horšího – za války byl

Václav Krupka měl značné literární nadání, napsal a vydal tiskem pod názvem „Neznámý hrdinové“ několik povídek a později se snažil být prospěšný, vyučoval na několika školách tělocvika za nemocné učitele a přednášel o svých zkušenostech z odboje.

„Neznámí hraničové“ nekonek příběhek s odbojovou tematikou. Jeho další práce jako „nepolitické“ nebyly už do tisku přijaty.

Přesto Václav Krupka nezatrpkl a věnoval se psaní svých nesmírně zajímavých pamětí, které jako celek čekají ještě na svého vydavatele.

Na svoenó vydavatele.
Po listopadu 1989 byl prof. Krupka pñe rehabilitován a povýšen do hodnosti plukovníka. Pñe rozvinul svou aktivitu a zejména pomáhal svou znalostí faktú našim historikù pñ jejich práci na dñjnách èe-ke protínèecké rezistence. Jako pamèt-

V roce 1993 překvapil prof. Kroupu nápor zákeřné choroby, které nejprve statečně čelil, ale nakonec ji podlehl. Zemřel 26 ledna 1994.

ZDENĚK JELÍNEK

Nejspolehlivější
pracovníci jsou li-
dé v pozadí. To je
i v případě dr. La-
dislava Marešy Lu-
blanská 18, 120 00
Praha 2, který zod-
povídá za redakci
"Občasníku histo-
rických skupin ZB
a R-3" pro Čechy.
Poslední číslo z r.
96 má svědectví a-
merického diplomata
I. Patche týkající
se Nechanského a
Wahla v r. 1949.

Danuše Varmišová byla v r. 46 stře-
diskovou vedoucí v Bystřici pod Ho-
stýnem. Poznala se s budoucím manže-
lem u táboráku na Rusavě. -- ORJ ve
Frydku-Místku vydává občasník "Po-
beskydský zpravodaj"; v red. radě se
snaží: ing. Pěluha-Plukovník, Mlýnek-
Šaman a Klinek-Kamzík. -- V Hostýn-
ských horách proběhne 24.5. VIII.
ročník Plajnerova memoriálu. "Táta-
Plajner" zemřel 23.6.1987, t. j. před
10ti lety. -- "Čin" měl reportáž o B.
Robešovi; v 50. letech byl aktivní ve
skautské protikom. skupině SODAN.
Byl vězněn v Brně a ve Znojmě. Jeho
otec byl v záp. jednotkách. B. Robeš
přežil a žije v Holubicích. -- Dr. J.
Hrabák byl v letech 1930-38 okres-
ním zpravodajem skautů v Pardubi-
cích, pak učil v Praze a po r. 45 byl
ředitelem RG v Litoměřicích. Byl
ročník 1905. -- V Pardubicích se bu-
de v květnu t. r. otevírat moderní
skautský domov. Ilavřujeme pojmeno-
vání po J. Nobilisovi-Br-Noví, který
dlouhou dobu vedl 4. oddíl. -- V Do-
mažlicích se sešla družina Bílého
orla Svojetíkova oddílu. Vedl ji
oborně br. Šmíd-Havel. Přítomen
byl i br. Plísko, nový vedoucí SO. --
A. Vladyka-Sáša znal MUDr. Jana Pra-

gera, když měl ordinaci nedaleko Rad Prahy, jen místo nic.--7. oddíl v Dejvicích má stále není..
kontakt s jedním ze zakladatelů T. ~~XXXXXXXXXXXX~~
Čífkou, který žije v Denveru, Kolorádo.--Klota Fanderlik, alias Praskaut, napsal pro "Čin" článek "90 let světového skautingu". Podrobně popsal I. skautský tábor, který zorganizoval Baden-Powell na ostrově Bramseá.--
"Čin" také měl článek "Sešmádkátka AKIHO", t.j. vydavatele t.l. /Tak teď tu tajnost ví každý ubrabe na střese.. /--Členové Oddílu Velena Fanderlika si mohou objednat pamětní odznak na: Jan Kuliš, Čajkovského 27, 130 00 Praha 3. Cena 140 Kč. Má se nosit na levé kapse košile.-- Paní Marie Hodková z Maine se postarala o to, že důležité dokumety o pronásledování skautů v 50. letech se dostaly do rukou vhodných lidí po světě. Dokumenty jsou z jednání UV-KSČ z let 1948 a 49. Jako příloha vyšel seznam býv. skautských činovníků, kteří v té době zradili.

Únorové vítězství pracujícího lidu

Tak se nám opět blíží toto významné výročí v dějinách naší země. V letech historických dnů roku 1948 v Československu uchvátili ozbrojeným pučem státní moc komunisté.

Začalo platit nové právo ulice, vytvářely se Akční výbory které vyhazovaly občany ze zaměstnání a studenty z Vysokých škol. Lidové milice zabíraly majetek, loďárny a SNB včetně Státní bezpečnosti začal zavírat první politické odpůrce a nespokojené občany. V tu dobu nebylo užitečné ani Ústředí Junáka v Praze.

Juniácký činník Pavel Macháček, vzešlý z řad sítělnou zbraní, spolu s hordou revolučních mladých máčezníků vylákal a obsadil Ústředí Junáka v Praze, odkud nedlouhým nátlakem vyhnal všechny příslušné juniácké činníky v čele s náčelníkem Dr. Rudolffem Plajnerem – Tátkou. V této době, kdy v naší zemi začala komunistická vláda terorem a totalitou, vedení skautské organizace převzal Akční výbor Junáka složený z levičových činníků, členů SČM a komunistů. Tehdy se poprvé ukázalo, že junáci - komunisté jsou stálou zárodkovou „pátou kolónou“ ve skautských řadách. Dokázali obsadit různé lunkce a ze svých pozic ovládnout vedení organizace aby ji poškodila a případně zlikvidovala. Dokázali to i v roce 1968 kdy PrDr Pavel Macháček začal organizovat strastnou skupinu při Ústředí naší radě Junáka

Ani dnes - sedm let po listopadovém sametu - se mnoho komunistů neschýlo k porážce a nevzdalo se svých snů o novém uchopení moci. Mnozí včasným přehozemím výrobky usměrili svůj vlak do ekonomických stanic, kde úspěšné „podnikají“ díky bývalým konexím i nezanedbatelnému vstupnímu kapitálu.

Náštesti poľkické strany všech možných barevných odrůd vyrostlé z původní KČS jsou mezi normální populací natolik zpropanovaní, že reálná naděje na opakování nového Vídeňského února je mizivá. Proto je celkem logické a uměrné charakteru komunistů, že se snaží a budou snažit ovlivnit běh dějin svým způsobem ojedinělým. Náštesti dokladují toho je v únoru neustále opokladáni a prohabování návrhu členů OVV, bratři Šindlerci, Brože, Kovaříka a Scherksa na vyhoštění Dr. Pavla Macnacka, Siles, Jeřemíka, „Kruhu občanů ČR vynahraných v s. 1938 z pohranic“, z organizace Junák.

Z dopisu náčelníka kmené OS br Thora naší redakci vybíráme informaci, že byla vytvořena disciplinární komise OS jejímž úkolem je řešení případů Dr Macháčka. Členem této disciplinární komise není ss. Jana Pfeifferová - Janka, která v ní jednoznačně odmítla účast a nehodlá Dr Macháčka žádným způsobem obhajovat.

Očekáváme, že tato disciplinární komise bude mít moudrost, rozvahu a konečně řešení tohoto případu vynese do výše vítězného února.

- jok -

Ioti lety. -- "Čin" měl reportáž o B. V Přerově mu Robešovi; v 50. letech byl aktivní ve žkách ALBATROS, skautské protikom. skupině SODAN. ale opravdu se Byl vězněn v Brně a ve Znojmě. Jeho jmenue František otec byl v záp. jednotkách. -- Robeš Cigánek. Narodil přezil a žije v Holubicích. B. Dr. J. se 25. 1. 1930 ve Hrabák byl v letech 1930-38 okres- VĚŽkách. Ke skau- ním spravodajem skautů v Pardubi- tům se dal po 2. cích, pak učil v Praze a po r. 45 byl vdlce a v 50. le- ředitelem RG v Litoměřicích. Byl tech si zachoval ročník 1905. -- V Pardubicích se bu- rovnou páteř. Od- de v květnu t. r. otevírat moderní chod na západ se skautský domov. Ilustrujeme pojmeno- mu nepovedl a- vání po J. Hobilisovi-Br-Noví, který byl vězněn. Je o- dlouhou dobu vedl 4. oddíl. -- V Do- pět aktivní ve mažlicích se sešla družina Bílého skautském hnutí orla Svojsíkova oddílu. Vedl ji po listopadu 89. odborně br. Šmíd-Havel. Přítomen Pěkný článek nám byl i br. Plísko, nový vedoucí SO. o něm poslal br. A. Vladyka-Sáša znal MUDr. Jana Rad- Jiří Pokorný z gery, když měl ordinaci nedaleko Ra- jen místo nic. -- 7. oddíl v Dejvicích rá stále není. .

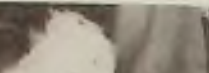
Kontakt s jedním ze zakladatelů T. Čífkou, který žije v Denveru, Kolorádo. -- Mílota Fanderlík, alias Praskaut, napsal pro "Čin" článek "90let světového skautingu". Podrobně popsal I. skautský tábor, který zorganizoval Baden-Powell na ostrově Bramseá. -- "Čin" také měl článek "Sešadesátka AKIHO", t.j. vydavatele t.l. /Tak teď tu tajnost vůči každému vrabce na sířeše.../ -- Členové Oddělu Velena Fanderlíka si mohou objednat pamětní odznaky: Jan Kuliš, Čajkovského 27, 130 00 Praha 3. Cena 140 Kč. Má se nosit na levé kapse košile. -- Paní Marie Hoďková z Maine se postarala o to, že důležitá dokumenty o pronásledování skautů v 50. letech se dostaly do rukou vhodných lidí po světě. Dokumenty jsou z jednání UV-KSČ z let 1948 a 49. Jako příloha vyšel seznam býv. skautských činovníků, kteří v té době zradili.

Z České republiky

Z České republiky

Soutěž o umístění památníku TGM v Praze stála 135.000 Kč. Pomník bude nej-
spíš stát ve Sněmovní ul. poblíž parlamentu. -- Prez. Havel se během plánova-
né cesty do USA podrobí lékařskému vyšetření. -- Dva redaktori z "MD" jsou
na studijní cestě v Mexiku. -- Neuvěřitelné: Mečiar na veřejné schůzi v Bra-
tislavě vyprávěl vtipy - o sobě. -- Vyškovský antikomunistický K. Höfer hrozil,
že se upálí, měl platit pokutu za článek v tisku. Po několika dnech si to rozmyslel.
-- Filatelistický časopis "Bohemika" rediguje Ing. A. Černý, Rubesova 1176, 393 01 Pe-
lčimov. -- 26. 1. 97 zemřela v Praze př. Štěpánka Zavadilová, 88, žena hrdiny a bojovníka
proti fašistické a komunistické totalitě, dr. Karla Zavadila. -- Nejpopulárnějším poli-
tikem v ČR je žena: Petra Buzková ze soc. dem. strany. -- Lidé jsou více lhostejní a mí-
ní, že se nic nemění. -- Lidé nosí květy na hrob Olgy Havlové. -- Býv. Gen. prokurátor ČS-
FR, JUDr. Jiří Šetina, chce v Praze otevřít "AD-CENTRUM", kde budou doklady o zloči-
nech KSČ. Pracuje na studii o likvidaci skautingu. Autor pracuje rád na své chalupě
v obci Kutřín u Proseče. -- Ze Zdobinek se ozval doc. ThDr. Fr. Janhuba. Je děkanem řecko-
kat. bohoslovecké fakulty v Prešově. -- "Na srdce jsou Poděbrady" hlásá propagační le-
táky správy tamních lázní /Hákenova 464, 290 33 Poděbrady - tel. 0042-424-2461/. -- V tel.

Kniže Brna jsou jmená Hajzl a Čiňák. Několik Jebavých. -- Sdružený klub v Otrokovicích vydal studii Z. Vaněčkové-Štěpánkové a Pravoslava Elmerta "Cajthamliv odkaz", 176 stran. F. Cajthaml-Liberté/nar. 30. 3. 1868 v Suchomastech u Berouna, zemřel 3. 5. 1936 v Bystřanech u Teplic/ byl sociálně-demokratický novinář a básník, který byl po mnoho let ve spojení s redaktory krajských novin v USA a v Kanadě. Autoři konstatují, že přispěl značně

k vyvoji dělnického hnutí v Americe./Kontakt:P.Eh-
nert,Tylova 1133, 765 02 Otrokovice./--Podle tisku
sílil vliv Demokratické unie-DEU a jejího předsedy
Ratibora Majzlíka.--Zájemci o"Společnost bratří Čap-
ků" mohou psát na:K.Dostálová,Bratří Čapků 30,101 00
Praha 10.Fin.problémy kolem Čapkova Muzea ve St.Huti
u Dobříše nejsou dosud vyřešeny.--Aktivní je odbočka
Konfederace polvězňů v Nové Pace.--Zlínský SVIT pro-
pusťil 700 pracovníků.--Zemřel zakladatel čs.pedia-
trie MUDr.Josef Švejcar,99 a spisovatel Bohumil Hra-
bal,82.--Knihu "Hyeny" od JUDr.Pospíšila lze objed-
nat za 330 na adrese:J.Rychlík,Nám.T.G.Masaryka 421,
763 12 Višovice. Pro batovce je to významná kniha.-

Domáci zvířata, hlavně kočky a psi, mají v Hradci jízdu ve veřejných dopravních prostředcích, tečky na autobusech, zdarma. Platí však jedna podmínka: musí být v tašce majitele nebo v kabelce mojitelky...

-Sokolské ústředí v Praze má ještě dlouhý, ale plánuje XIII. Všesokolský slet v Praze v r. 2000. Ve všech jednotách v zahraničí jsou zakládány Sletové Fondy.

--Jan a Zdeněk Svěrákovi se vrátili z triumfální cesty po USA a s napětím očekávají, kolik Oskarů jejich film "Kolja" /v USA: "Kolya"/ získá. Film se už hraje v mnohých biografech a je populární do té míry, že jméno Kolya už dnes dostávají v USA nově narození chloupci. --V muzeu v Rožtokách v Prahu je výsta-

genti citaci. -- V muzeu v Noziokach u Frany je vysta-
va nazvaná "Stopy lidských osudů". Týká se K. Chal-
peckého, A. Plešnera, V. Fatky a K. Pekárka. --
V Brně probíhá soud s býv. vyšetřovatelem
StB J. Danielem, kterému vězni přezdívali
"prase". Je mu 84 let. -- Fotografie R. Brune-
ra-Dvořáka vystavují v Šumperku. -- Ptáčkovi
nám slíbili poslat recept na "šumickou fazo-
lovou polévku s nudlem". -- Vídeň z nížších
míst v ČR natočí M. Pešina, Jana Žižky 560,
533 41 Lázně Bohdaneč. -- Pekař a cukrář Ja-
romír Pečinka, 55, by rád navštívil Kanadu.
Kdo poskytne základní zázemí? Adresa: Nezva-
lova 20/4, 591 01 Žďár n. Sázavou. -- O. Dostál
/Kömerova 1, 602 00 Brno/ nám poslal vtip-
nou povíčku "Špitální anabáze", kterou jsme
pro nedostatek místa postoupili vět-
ším krajským novinám v USA. -- Vysta- Z děj

Tak vypadaly Lány v březnu 35, když tam TGM slavil své 85. narozeniny. Podle posledních náznaků uvažuje dnešní prezident V. Havel, že by v záuku byla výstava o pobytu TGM v Lánech a že by zánek byl přístupný veřejnosti, jako Bílý dům ve Washingtonu, DC.

emigrantech z okolí Ml. Bolesla-
ude otevřena v červnu 2.000, díky
šnu J. Jeremákov. --Náš spolupra-
čik Jaroslav Herman navštívil Sa-
rriem Achillea v Praze a sešel se
čmákov L. Freyovou. Vyléčila ho
aktívou a je jí vděčen. --Více
0 aut se srazilo v mlze mezi O-
aci a Mohelnici. --Libri Prohibi-
biti, Senovážné nám. 2, 110 00 Pra-
ha 1, maj. Jiří Gruntorád, se stá-
vají cílem všech vážných stu-
denti exilového tisku z let 48
až 89, jakož i domácích samisda-
tů. --V Ostravě ukradli zloději
všechn kov z nádobku Petra
Bezruč. --Severní Morava má
největší počet sebevražd. Nejčá-
stěji se lidé věší. --Emilie Ši-
larová se těší, že až přijede
př Allbrightová do Leto-
vic, že ji pozve do Hor-
ní Čermné na obří kolá-
če. --Vyšel článok o Pe-
tru Zenklov z pera jeho
synovce Jana Zenkla; má
podrobnosti o jeho od-
chodu do exilu v r. 1948.
--Elektřina a plyn bu-
dou zas dražší, řekl p.
Václav Klauz nedávno.

■ Dne 5. 10. 1989
oslavil narozeniny
FERDINAND VANĚK
z Malého Hrádku. Za
jeho nánáhavou prá-
ci, kterou ve svém ži-
votě vykonával a vy-
děkuje a do dalších
zdraví a dalších prá-
cích mu přeje jeho
rodina a přátelé. 41329-C

Tento inzerát dal Havlovi přátelé do společenské kroniky přílohy H
lo sobota deníku Rude právo ze 7. 10. 1989: ostržím zrakům nloa
in unikla podoba údajného Ferdinanda Vaňka (jmenlo postavy z Hav
lových her) s V. Havlem samotným.

Čeština jako živý organismus

Pod názvem ČEŠTINA, JAK
JI ZNÁTE I NEZNÁTE (auto-
ři Světlá Čmejrková, Franti-
šek Daneš, Jiří Kraus a Ivana
Svobodová) vydalo pražské
nakladatelství Academia sou-
bor esejí z oblíbeného roz-
hlasového cyklu Čeština dnes
a zítra.

Marie Čechová

Jednotlivé eseje netvoří souvislý text, ale samostatné drobné celky, které nezapouť své autory. Vedle bývalého ředitele Ústavu pro jazyk český (František Daneš) a ředitele nynějšího (Jiří Kraus) to jsou dvě zkušené odborné pracovnice, Světlá Čmejrková a Ivana Svobodová. Posledně jmenována je vedoucí Jazykové poradny, na níž se se svými dotazy obrací nejen učitelé a redaktori, ale i rodiče, žáci a vlastně každý, kdo si není rady s mateřštinou.

V osmaosmdesáti esejích rozdělených do sedmi nestejněměrně rozsáhlých částí se seznámíme například s užitím češtiny v různých sférách, s řešením praktických řečových otázek včetně nenásilných rad, jak si v které situaci počínat, tak také se systémem slovní zásoby, s druhy slov, jejich tvary a jejich funkcí ve větě. Současnou češtinu vidí autoři jako výsledek minulého vývoje (proto přidávají i kapitulu o historii češtiny), ale chápou ji i jako východisko vývoje budoucího.

Zájemci o historii jazykového hán-
dání přivítají závěrečnou sedmou
část věnovanou „bohenustickému
archivu“, tj. především význam-
ným, už nežijícím osobnostem a zá-

kladným dílům nutným ke studiu češtiny. Mezi odborníky, jakými byli Josef Gebauer, Roman Jakobson nebo Bohoslav Havránek, je uveden i neodborník, ale velký obdivovatel a opěvovatel češtiny, překladatel Pavel Eisner.

Autoři ostatně nezapomínají ani na hru se slovy a jazykový humor, jimž je věnována i samostatná esej. Jejich živé výklady o nejsoučasnejších problémech (včetně počítačové komunikace), na které naráží každý běžný uživatel jazyka, doprovázejí vhodné citáty umělců a vědců, kteří měli důvěrný vztah k mateřskému jazyku.

S postoji autorů k různým jazykovým a řečovým jevům lze v naprosté většině souhlasit. Snad až na některá dílčí hodnocení, například oslovení typu milostivá paní, které se přý v určitých situacích hodí, kdežto typ paní ředitelová „patří do satirických obrazků ze starých časů“. Donniváme se, že buď oha typy je třeba hodnotit stejně, popřípadě připustit druhý typ, neboť se v současnosti vyskytuje potěšně oslovit ženu vysoce postaveného dříve pomocí označení jeho funkce a to zvláště tehdy, je-li žena v doprovodu svého muže na oficiálních jednáních, viz: paní prezidentová, ministřová apod

Kniha lze bez nadsázky doporučit všem, protože svou přístupnou formou (snad až na pár mezinárodních nepřeložených termínů) je dostupná každému, kdo se chce o své mateřštině - a to nejen jako o dorozumivacím prostředku, ale i jako kulturní hodnotě - dovědět více.

Světa Čimepková, František Daneš, Jiří Křas, Ivana Svobodová: Čeština, jak ji znáte i neznáte. Praha, Academia, 1996. 259 stran. Naklad a cena nemečens.

Z dějin i přítomnosti země za Karpatami

Na konci října 1996 uskutečnila se v Praze konference Podkarpatská Rus a Střední Evropa, kterou pořádala Společnost přátel Podkarpatské Rusi. Zúčastnili se ji historici, spisovatelé a publicisté z České republiky, Slovenska, Maďarska i z Podkarpatské Rusi. Vždyt tato krásná země ladického příběhu Nikoly Šuhaje z Olbrachova románu, ale také kraj hor a polonin, který vedle Jaromíra Tomečka, po léta zde působícího, inspiroval rovněž brněnského básníka Jaroslava Zatloukala (1905-1958), byla v období 1918-1939 součástí Československé republiky.

V dalším aspoň několik poznámek k té části konference, jež se týkala české literatury. Řadku krásných sejtetonů inspirovaných Podkarpatskou Rusí najdeme v díle Jaroslava Durycha; ostatně podkarpatské motivy se objevují i ve spisovatelových velkých historických románech. Na konferenci to připomenul prozaikův syn Václav Durech. O fenoménu Podkarpatské Rusi v české literatuře dále hovořil Agáta Pilátová (z poslední doby připomenula inscenaci *Balady pro banditu brněnského divadla Husa* na provázku, František Všešlích, Vladimír Novotný a Ivan Slavík (soustředil se i na téma Podkarpatské Rusi v dalších literaturách).

Mezi aktivními účastníky konference byl ostravský spisovatel Jan Drozd (1914), v meziválečné době až do roku 1939 žijící na Podkarpatské Rusi. Drozd je autorem prózy *Dlouhá noc* (1961), jejíž ovšem není jenom románem-vzpomínkou, nýbrž zpodobením pohnutých novodobých osudů země krásné přírody, leč zároveň nezměrné lidské bíd. Mezi Rusiny, ať již žijícími na území dnešní Ukrajiny anebo Slovenska, dosud přetrvávají vzpomínky na dobu Československé republiky, kdy jejich země byla svobodná a skutečně se nacházela ve středu Evropy. Společnost přátel Podkarpatské Rusi v čele se spisovatelem Jaromírem Hořcem nesoustřeďuje se ovšem jenom na taková podnětná pracovní setkání, jaké jsme připomenuli. Důležitá je rovněž její publikační činnost, třebaže jde hlavně o drobné tisky. A to z oblasti politických i kulturních dějin.

Ladislav Jurkovič "Alternativa Nova", č. 4/96

Lidé koupí ve Varnsdorfu metr pozemku za korunu

Varnsdorf (kl) - Lidé, kteří si ve Varnsdorfu chtějí postavit rodinný domek, zaplatí za metr čtvereční pozemku jenom korunu. Symbolickou cenu stanovila rad-

Pro jeden domek město nabízí maximálně čtyři sta metrů čtverečních; pokud je zájem, vnu-
trně město odpradá za tržní cenu.

Do doby kolaudace má stavitel pozemek pouze pronajatý a s

1994-95

ČECHOSLOVÁCI v ZAHRA NIČÍ

Stan Knos vedl Máte zaplacené předplatné?
v JAR 2 restau-

Herš Janček, synovec vydavatele t. l., šel do zdlohy jako poručík franc. kavalerie. Skončil veterinu a má kliniku v Chatenay u Paříže. S paní Marií má 3 děti.

race a dnes má jednu v Brně, kam se vrátil. Má 2 bratry
 v Kanadě. -- Na oslavy ČKD v Praze přijel z Mnichova
 vnuk zakladatele, ing. Jindřich Kolben. -- Blanka Kube-
 šová se rozloučila se Švýcarskem; v Lucernu měla s man-
 želem kavárnu Viola. -- Prahu navštívil rozhl. pracovník
 Karel Kynol. -- "Hollandia" Přenosil si zahrál tenis v
 Ostravě. Loni vyhrál Wimbledon. -- Novým kancléřem Ra-
 kouska se stal Viktor Klíma, českého původu. -- Také u-
 kražené čs. a italské zlato uložili nacisté za války
 ve Švýcarsku. -- 2 čeští turisté přišli o život při ha-
 várii autobusu v Keni. Dalších 7 bylo zraněno. -- Stu-
 dent Agency v Brně nabízí angl. kurzy v Anglii. 3-měs.
 studium v Kanadě však stojí přes 80.000 Kč. -- Prof. Jar.
 Krejčí /Anglie/ přednášel 3 měsíce na UK v Praze. --
 Polk. let. A. Příška /Anglie/ se díky "KL" sešel loni v ČR
 se svým býv. spolučkem, sochařem M. Václavíkem. -- V Syd-
 ney byl "Večer na rozloučenou s Evou Střížovskou". --
 Jana Reichová připravila na 2. 3. vzpomínkový program
 o Karlu Krylově v sokolovně v Sydney. Sokolovna byla
 otevřena před 20ti lety. -- P. Kotvrda opustil naše kat. f.
 vezl. -- V Limě byl propuštěn český diplomat L. Hladík. B.
 nášel dr. M. Burghauer, rodák z Chrudimě. -- Ve Vídni země
 pro exilová studia" měl článek o Josefu Jostenovi. Zapon-
 nek /Švýcars/ hledá Květoslava Jandou-Skeblu. -- Joe Burš-
 plán zřídít tam "Svob. ČSR" neuspěl pro neadámek čs. upro-
 exilu "Léta mimo domov", 238 stran s fotografiemi, vyšel
 bý, Thiersteinerrain 90, 4059 Basel, Švýcars. Stojí 25 S.
 cích, žil v Austrálii od r. 50, redigoval 16 knih, zemřel
 8. 3. nového českého konzula, dr. Ivana Zdesléského s poní-
 revue "Střípky". V lednovém čísle měl úvodník s nadpise-
 život v "České vesnici IRO" v Bad Aibling v Německu u
 nádu je Bígr. Má jeden kostel a 2 hospody. -- Něm. evange-
 ně odškodnila býv. české vězně v konc. táborech za války
 v Bernu. V Montréálu Milan Dressler, na Slovensku Vlad.
 přednáška JUDr. Jiřího Šetiny v Curychu. Byl gen. prokurá-
 je v Preussin-Moens ve Francii. -- U krajanů v Čile se
 tarista Luboš Brabec. Jsou na cestě do Antarktidy. -- Po-
 žitečně po všech stránkách, zvláště když se jí zelené.

Don Quichote bojoval marně proti větrným mlýnům. Tento nářet zaujal i českého malíře Rolanda poblíž New Yorku. Kůň měl odvahu Šemka?

NAŠI V USA

NAŠI V USA V Denveru zemřel populární "TV zahradník" Frank /"Matt"/ Mateyka, 74. Narodil se v Kolorádu. -- 97 Polka Janbove bude v Arvadě, CO. 13-15.6.97. -- Old Polka Band v Howells, NE slaví 75. výročí založení. Kapelníkem je Joe Pražák z

Nevyzpytatelné cesty

poštovních zásilek

V poslední době se v českém tisku objevují články kritizující sporné služby České pošty. Píší se státu Wisconsin v USA. Jsem ve státním písemném styku s českými filatelisty a samozřejmě také s příbuznými. Na podzim 1998 se mi ztratilo deset dopisů adresovaných do různých míst České republiky. Čtyři z nich se později objevily - byly označeny razítkem Mississ to Bangkok Kaim se poděly další, asi vysvětlí zpráva z filatelického týdeníku Linns Stamp News. Nejvíce krádeží je na poště v Thajsku. Počátkem roku 1996 mě napadlo, že třeba někteří pracovníci americké pošty nevědí, kde je Česká republika, a posílají tedy razítko do Thajska. Začal jsem a adresy připsávat Europe. Tak se další dopis dostal do Saudské Arábie.

Americká puštinová správa má dopravní směrův s různými aeroliniemi, hledá nejlehčí cestu přeprav. Píšu dopis adresovaný do Evropy a České republiky malouky leti přímé. Jsu překládány na tážných letištích, a tak se mohou snadno ztratit nebo ztratit. Nemůžeme tedy vstoupit na Českou poštu a její zaměstnanci

Ale část vlna na přelice jen pu-
 da - vaše tlaďada nedala své ruce
 poznávací předání jmenů Skoro ka-
 ždý jazyk, každá země má pro Če-
 skou republiku své oznamení někdy
 i dvě Jen pro zajímavost Angli-
 e Czech Republic nebo Czechia
 Francie - Rep. Tschèque či Tsché-
 que Německo - Tschuschische Rep.
 ale také Tschechen Spánělsko -
 Rep. de Bohemia nebo Rep. Checa Tak
 že nepříteli pozorně manipulát
 snadno posle. díps spátvím smé-
 rem. Im netichu má že Česká pos-
 ta je bez problému ale rozhodně ne-
 může za svoji vlnu
 Svohy HORVATH, Readtown, USA

městěnek moravského
monoru a strany:

"Trnky-Brnky", Box 55,
763 12 Vizovice, ČR.
US\$10 za rok..

Nepotřebné americké babičky

Pracovníci amerických nemocnic pojmenovali tento jev zbytečným se babičky Clenow rodiny přivezou své velice staré příbuzné do ambulance nemocnice a často uvádějí nějaké těžkosti, které si vyžadují celou řadu vyšetření a několika denního pobytu v nemocnici. Po vyšetření se nemocnice pokouší zavolat příbuzným, ale zjistí, že zanechali falešnou adresu i telefonní číslo. (hb)

IN MEMORIAM

Růžena Stránská (1896-1996)

Oznamujeme přátelům a známým, že zemřela naše milá krajanka paní Růžena Stránská, vdova, dne 14.12. 1996 po dožitých 100 letech v Amsterdam Nursing Home, N.Y.C. Narodila se v Liberci 22. října 1896 a v USA žila 46 roků.

Její manžel byl šéfredaktor Melantrichu, posledním vydavatelem týdeníku *Švobodný zvěřek*. Za nacistické okupace vězněn v koncentračním

táboře Oranienburgu a v roce 1948, aby se vyhnul komunistické perzekuci a žaláři, odešli s manželkou do exilu.

Urna s popelem bude dle přání zesnulé uložena ve vlasti k věčnému odpočinku s jejím manželem v Praze-Dolních Počernicích.

Se zesnulou se loučí se zármutkem
v srdcích krajané od Panny Marie
Karmelské.

Zodpovedného
postavení u
firmy Western
Medical Mana-
gement Sys-
tems v Denu-
ver, Kolorádo,
dosáhl sloven-
ský krajan
Vlado Slabey.

SMÜLA

Mladý muž říká své milé:
- Ty jsi absolutně první
dívka v mém životě, kterou
miluji!

- Co jsem jen komu udě-
lala, že mám takovou
smůlu! Zase začátečník! -
povzdychla si dívka.

KOSMOS

- Lze nadižzeného poslat do kosmu?
- Lze. A je to slušnější.

MLADÍ ZDRAVOTNÍCI

V kroužku mladých zdravotníků si děti hrají na doktory. Každý měl předtím nějakou zdravotnickou pomůcku. Boženka přinesla obvaz.
Jeníček sádra, Toník injekční stříkačku, Mařenka replikující Pepiček přitahal na vozíku resuscitační přístroj. Pani učitelka překvapením zvolala: "Pepičku, co je to za lumpárnu, kde sis to vzal?"
"Provinil bych se v nemocnici za dědečkem a šlofo do vedle jeho postele..." A což říkal na to dědeček, když si mu tobral?
"~~E-é-é-é-é-é-é-é-é-é~~"

— — —

ASPOÑ

NĚCO
- Chlapče, ta tvoje dívka je zcela nemožná. - domlouvá otec synovi.
- Máš pravdu, táto, ale do toho mého starého auta jsem opravdu nic lepšího nenašel.

Ve Fort Calhoun, Nebraska žije Pavel Janeček /třetí stojící zleva, v brýlích/, bratranec vydavatele t. l. Po jeho levici, rovněž v brýlích, je jeho manželka Patricia, roz. Parks, švédského původu. Spolu měli 8 dětí; z toho byli 4 chlapečci a 4 děvčata. Postupem času se nejbližší rodina rozrostla o 17 jejich vnuků a vnoučat. Když se u Janečků vdávala nejmladší dcera, sešlo se na fotografii rodiny 25 a 2 nejmladší ratolesti chyběly. Pavel Janeček je v městětku učenou osobou, protože několik let zastával funkci starosty a byl oblíbený. Jeho bratr Jiří, žijící v Omaze, měl rovněž 8 dětí, všechna byla děvčata. Pavlova sestra Mabel měla 4 syny a ti mají dnes 10 dětí. To všechno vlastně "zavinil" Ludvík Janeček, nar. 1882 v Kladně u Pardubic, který emigroval do USA v r. 1900; měl "jen" 7 dětí. Jednomu se může zdát, že Nebraska je plná Čechů a mezi nimi je hodně Janečků. Když jsme u té Nebraska; největší český festival ve Wilber bude letos ve dnech 1-2-3. června. Všechny krajiny v USA a v Kanadě zve p. starosta Russ Karpiček.